

František Janáček

František Janáček se narodil v roce 9.6. 1935 nedaleko Havlíčkovy Borové na Vysočině. Jako syn hajného prožíval své dětství spolu s rodiči a mladším bratrem nejprve ve Slavětíně a pak v lesní hájence nedaleko Peršíkova na havlíčkobrodsku. Často vzpomíná na své zážitky i zážitky svých blízkých během druhé světové války. Byla jich celá řada.

Na Vánoce 1944 bylo v jejich hájovně, která je ukryta v hlubokých raneckých lesích, ubytováno sedmáct ruských partyzánů. Ti zde získali bezpečnou základnu, podobně jako na mnoha dalších samotách v okolí. „Mnoho z nich během války padlo, například při divoké přestřelce v Krasnici, kam se od nás vydali,“ vzpomíná František Janáček.

Jednoho dne si gestapo přišlo i pro jeho matku a otce. „Maminka se naštěstí brzy vrátila, otec však byla zavřen v káznici v Praze, kde se dočkal konce války. Bojoval na barikádách a v květnu se vrátil domů. To bylo radosti,“ vzpomíná František Janáček.

Ten stejně tak vzpomíná na slavnostní setkání s partyzáni v hájovně po dvaceti letech. „Byli nám vděční. Po válce přišli doma o svobodu.“

Jako žák základní školy zažil František také zatýkání tehdejších nepřátel komunistického režimu v Havlíčkově Borové.

Později se František Janáček oženil do nedaleké Hluboké u Krucemburku a zůstal tak s raneckým polesím navždy pracovně i životně spjat.

Lesy totiž zůstaly jeho velkou láskou, před několika lety dokonce vydal žádanou publikaci Zelené vzpomínání o svých předcích, polesí a životě v něm, jeho historii a současnosti.

V Hluboké u Krucemburku žije stále, má syna a dceru, tři vnuky a pět pravnoučat.